

www.kerkinood.be

Geen schaaap mag verloren gaan – nergens, ook niet in Afrika.

© Ismael Martinez Sanchez/ACN

“Afrika biedt de wereld een schoonheid en een natuurlijke rijkdom die ons ertoe aanzetten de Schepper te loven. Dit erfgoed van Afrika en de hele mensheid loopt permanent gevaar door allerhande menselijke egoïsmen vernietigd te worden.”

Paus Franciscus in het kantoor van de Verenigde Naties in Nairobi op 26 november 2015

Goede vrienden,

Echt vasten vereist niet alleen dat men zijn lichaam dingen ontzegt om met een zuiver hart Pasen te vieren, maar ook dat men brood geeft aan de hongerigen. Want de essentie van vasten is om te delen, precies met hen die wegens de hebzucht in de wereld elke dag moeten vasten.

200 miljoen mensen lijden honger (17% van de totale Afrikaanse bevolking), 600 miljoen (50%) leven onder de armoedegrens – dat is de ontvullende realiteit van Afrika. Tegelijk is het continent, ondanks zijn onmetelijke woestijnen, gezegend met vruchtbare landbouwgrond en een klimaat dat het hele jaar door oogsten mogelijk maakt. Bovendien beschikt het continent over immense bodemschatten en enorme religieuze en culturele rijkdommen. Eigenlijk zou Afrika dus een waar paradijs op aarde kunnen zijn. Afrikanen weten wat levensvreugde betekent. Maar de volkeren van Afrika worden geteisterd door epidemieën, wanbeheer en corruptie en de zogenaamde hoogontwikkelde beschavingen dringen de Afrikanen een cultuur van de dood op met zogenaamde gezondheidsprogramma's, die

het gif van abortus en genderideologie bevatten. Afrika is een jong continent, de helft van de bevolking is jonger dan 30 jaar. De mensen hebben geen nieuwe ethiek nodig, maar onze broederlijke dienst, die de ontwikkeling van de mens als geheel bevordert. Zoals Afrika de Heilige Familie in Egypte ooit toevlucht bood voor de kindermoordenaar Herodes en er zodoende toe bijdroeg de weg te effenen naar een christelijke

De essentie van vasten is om te delen met hen die elke dag moeten vasten.

beschaving, zo moeten wij vandaag de dag Afrika helpen om zich te bevrijden uit de klauwen van de tirannie van het neo-kolonialisme en de slavernij.

Afrika wordt vanwege de grondstoffen zonder enige scrupules uitgebuit, vandaag net als vroeger. In de media is daar nauwelijks belangstelling voor. Wie interesseert er zich immers voor de miljoenen doden in wrede oorlogen die alleen als etnische conflicten worden betiteld? Wie heeft het over de hebzucht van de wapenhandelaars? Alleen al in Congo werden tot op vandaag meer dan 6 miljoen mensen omgebracht! Wie spreekt

over de miljoenen ontheemden die al jarenlang op de vlucht zijn voor grondstofoorlogen en islamistische terreur? Afrika is als een slachtoffer dat door rovers halfdood werd achtergelaten aan de rand van de weg. Het heeft niet alleen onze zalf op de wonden nodig, maar ook de stem van Christus, die over de waardigheid van Gods kinderen spreekt. De roeping van Afrika is, zoals paus Benedictus XVI zei, om de “geestelijke long” te zijn voor een

mensheid die haar hoop verliest en niet meer in de vruchtbaarheid van de liefde en in de levensvreugde gelooft.

Goede vrienden, wij kunnen iets doen. De projecten van onze campagne in deze vastentijd tonen aan dat Afrika rijk is aan geestelijke rijkdommen. Dat ons vasten en onze offers ertoe mogen bijdragen om die schatten te versterken en de honger naar gerechtigheid te stillen.

Ik wens u een gezegende vastentijd en een zalig Pasen

P. Martin Maria Barta

*P. Martin Maria Barta
Geestelijk Assistent*

De vrede van Fatima voor Nigeria

Enkele jaren geleden werden honderd miljoen Christenen wereldwijd wegens hun geloof vervolgd. Vandaag zijn dat er meer dan twee keer zoveel. De ergste situaties doen zich voor in Nigeria en in Soedan. In beide landen gaat het geweld uit van radicale islamisten.

De dodentol is vooral hoog in Nigeria, dat met zijn 180 miljoen inwoners het dichtstbevolkte land van Afrika is. Daar was onder de Christenen vorig jaar het grootste aantal martelaren te betreuren. Ze moeten sterven omdat ze Christen zijn. Hun kerken worden tijdens de religieuze diensten aangevallen en in brand gestoken, op de markten worden bommen tot ontploffing gebracht, ont-

voering en roofmoord zijn geen zeldzame gebeurtenissen. Bijna drie miljoen Nigerianen zijn op de vlucht in eigen land. Toch geven de Christenen niet op. Integendeel, ze willen vrede, ook met hun islamitische burenen. Er zijn ook talrijke Moslims die altijd vreedzaam met de Christenen hebben samengeleefd en gewerkt.

De meeste van de bijna 25 miljoen Katholieken wonen in het zuiden. In het nieuwe bisdom Pankshin in het noorden zijn ze met ongeveer 170.000 en vertegenwoordigen ze 15 procent van de bevolking. Bisschop Michael Gokum kan voor het pastoraal werk rekenen op de steun van de zusters van Onze-Lieve-Vrouw van Fatima, een Nigeriaanse orde die 65 zusters telt. Hun taak is om de grote plaatselijke school te leiden en, net als de herderskinderen van Fatima, voor de vrede te bidden. Honderd jaar geleden, terwijl de Eerste Wereldoorlog volop woedde, had de Moeder Gods Jacinta, Lucia en Francisco beloofd: de soldaten

De macht van de Rozenkrans: pater Werenfried bad in Fatima voor vrede.

zullen binnenkort naar huis terugkeren. De kinderen moesten echter wel elke dag de rozenkrans bidden.

De zusters bidden en ze geven les. Maar ze hebben ook een kapel, beveiligde woonruimten en een kloosterhuis in de buurt van de school nodig. Daarvoor hebben wij **45.000 euro** beloofd. Pater Werenfried zei in Fatima: “We weten dat Maria de kop van de slang kan verbrijzelen. Daarom hebben wij onze hele organisatie aan Onze-Lieve-Vrouw van Fatima toegewijd, die ons de weg naar de bevrijding van de vervolgte Kerk heeft getoond.” Het is een weg van bekering, van boete, van het Rozenkransgebed en van opoffering. De zusters en hun kinderen moeten in vrede kunnen leven – tot vreugde van de Moeder Gods. Wij kunnen daarbij helpen. ●

Ze hebben de beschermende muren van een klooster nodig: de zusters van Onze-Lieve-Vrouw van Fatima.

Pasen brengt hoop voor Soedan

Soedan is een verscheurd land, de Christenen zijn nergens veilig. Burgeroorlog in het zuiden, onderdrukking in het noorden.

De emeritus aartsbisschop van Khartoem, Gabriel kardinaal Zubeir, groet ons allen voor de paastijd, “terwijl wij onze Heer Jezus op zijn lijdensweg voor de verlossing van de mensen begeleiden”. Het heeft veel weg van een frase, maar het is de harde werkelijkheid. Niet alleen tijdens de paastijd begeleiden de Soedanese Christenen Jezus tijdens zijn lijden. Het is hun alle-

daagse leven. De sharia is als wet ingevoerd. Vaak komen priesters uitgeput en ziek in Khartoem aan om deel te nemen aan bezinningsdagen en cursussen. Ze komen vooral uit het Nuba-gebergte, waar islamisten Christenen als wild opjagen. De priesters hebben rust en stilte nodig. De ontmoeting met de Heer tijdens retraites geeft hen kracht. Ook de solidariteit met de broeders doet hen opleven. Maar de nodige renovatie van het retraitehuis moest worden onderbroken. De krappe financiële middelen werden door de inflatie verslonden. Nu is onze bijdrage

Ruimte van vertrouwen en veiligheid: gezamenlijke Misviering in het priesterhuis van Khartoem.

noodzakelijk. Daarbij gaat het niet alleen om de nog ontbrekende **30.000 euro**. Onze solidariteit toont de priesters dat ook de hoop van de paastijd een realiteit is. ●

Veel plaats, weinig middelen: hier moet de kapel verrijzen.

Benin: bodem en ziel vruchtbaar maken

Een derde van de middelen voor Afrika wordt besteed aan bouwhulp voor priesterhuizen, seminaries, kloosters en kapellen. Het zijn gebouwen tegen de nood. Gebouwen om een ruimte te bieden aan de liefde voor God.

Zo'n ruimte heeft de jonge parochie van de Heilige Anna in het bisdom Natitingou nodig. De parochie bestaat uit twintig dorpen. Het grootste is Dakou en daar moet de kapel komen. Vijftien jaar geleden had de kleine geloofsgemeenschap van Dakou daar al eens een lemen gebouw neergezet, maar enkele jaren daarna stortte het in elkaar. Voor vele animisten in dit missiegebied was dit een slecht voorteken: de God van de Christenen houdt geen stand, dachten ze. Maar de Christenen bleven Hem trouw en ze bleven eendrachtig. Voortaan ontmoeten ze elkaar in de hut die ook als school dient. Nu ondernemen de jongeren een nieuwe po-

Ze willen werken in de wijngaard: de beschermelingen van de plattelandsmissionarissen.

ging, want gezien de nieuwe moskeeën en de glanzende façaden van de Islam, willen ze de God van Liefde een bescheiden, maar eigen huis geven. Ze hebben echter niets, behalve het werk van hun handen. Ze kunnen zand en steenslag aanvoeren, maar bouwblokken, vensters, verf, banken en beton kosten geld. "We zijn zeer dankbaar voor alles wat u kunt doen, opdat God erkend en geliefd wordt", schrijft pater Hippolyte Bakoma, de priester van de geloofsgemeenschap. We hebben hem de ontbrekende **9.200 euro** beloofd.

Pater Hippolyte is lid van de orde van de 'Broeders voor de Missie op het Platteland'. Volgens hun charisma zorgen de broeders van de plattelandsmissie voor de evangelisatie en de ontwikkeling van plattelandsgebieden. Ze zetten zich in tegen het platbranden van bossen, leren mensen hoe ze instrumenten en machines moeten gebruiken, brengen hun technieken voor een beter bodemgebruik en voor herbebossing bij, naast boekhouden en eerlijke handel. Tegelijk zaaien zij met hun voorbeeld in de landbouw ook de kiem voor het geloof. Ze richten gebedsgroepen op, geven onderricht en houden kerkdiensten. Ze willen zowel de bodem als de ziel van de mensen vruchtbaar maken. ●

Nieuwe evangelisatie: Gezinspastoraal voor Zambia

"Het huwelijk is het mooiste dat God geschapen heeft", want hij schiep man en vrouw als zijn evenbeeld (Genesis 1,27) aldus paus Franciscus.

Vóór hem sprak Johannes Paulus II op de Synode voor Afrika in 1994 met een identieke motivatie al van dezelfde waardigheid voor man en vrouw. Wie dat niet begrijpt, moet zich afvragen hoe het gesteld is met zijn huwelijk of met de huwelijken van anderen die hij kent. Leven ze allemaal een christelijk leven? Weten ze allen wat hun roeping als echtgenoten is? Kennen zij het gelukspotentieel, de schoonheid van hun roeping? Wat is moederschap, wat is vaderschap? Hoe staat het met de waardigheid van de vrouw? Antwoorden op deze en andere vragen krijgen de 86 echtparen die deelnemen aan vormingen over het volle huwelijks- en gezinsleven in zes bisdommen van Zambia.

De echtelijke liefde, een vonk van Gods Liefde: toekomstige catechisten van de gezinspastoraal.

Het lesmateriaal is in de landstaal, het Bemba. Maar het blijft niet bij die 86 echtparen. Allen zullen ze de opgedane kennis in hun parochies en in naburige parochies doorgeven. Ze zullen catechisten van de gezinspastoraal, boodschappers van de echtelijke liefde en de eendracht binnen het gezin worden. Met hen wordt er een beweging op gang gebracht, een beweging voor het schone en het ware, voor het leven in God – waartoe de aanzet wordt gegeven door uw gulheid (**15.000 euro**) ●

Eindelijk regelmatig de catechismus

Het bisdom Dapaong in het noorden van Togo geldt als de poort naar de Sahara. Het is één van de armste bisdommen van het land en Togo zelf is één van de 20 armste landen ter wereld. Vier op de vijf mensen overleven met minder dan een halve euro per dag. Weinig middelen betekent weinig school, want onderwijs in de open lucht is niet altijd mogelijk. De Spaanse missionaris Joan Sole Ribas (zie foto) vroeg ons om een klaslokaal voor zijn parochie en toen hij onze toezegging kreeg, schreef hij spontaan: "Woorden schieten mij tekort. Het was net Kerstmis. Een geschenk voor de hele parochie. Ik ben bijzonder ontroerd, want we hebben zoveel voor dit project gebeden. Gods genade is onmetelijk groot. Moge Hij u met Zijn zegen vervullen, opdat Christus altijd bij u blijft." Nu kunnen dagelijks meer dan honderd kinderen catechismusonderricht krijgen. Dat maakt zowel hen als pater Joan gelukkig.

Johannes Baron Heereman,
Uitvoerend President

Goede vrienden,

Afrika is voor Kerk in Nood één van de voornaamste aandachtsgebieden van de hulpverlening. Een vierde van uw giften wordt in Afrika gependeed, dat betekent meer dan 22 miljoen euro. Het is meer dan hulp voor noodlijdende en arme mensen. Het is een investering in de toekomst. En wel in twee opzichten. Enerzijds groeit de Kerk in dit continent meer dan waar dan ook. Anderzijds heeft deze jonge, dynamische Kerk de hulp van haar broeders en zusters buiten Afrika nodig om te kunnen blijven bestaan en het hoofd te kunnen bieden aan de druk van de zich steeds meer uitbreidende Islam. Die versterking zal op de duur ook ons helpen. Missie is geen eenrichtingsweg.

Onze hulp is niet te vergelijken met de druk die sommige regeringen en niet-gouvernementele hulporganisaties aan hun hulp verbinden, bijvoorbeeld op het gebied van gezinsbeleid en het ongeboren leven. Wij helpen mensen trouw te blijven aan de leer van Christus. Onze gemeenschappelijke band met de Kerk van Afrika is de beschaving van de liefde. Die is sterker dan een cultuur van de dood en van onderwerping. Want ze geeft hoop. Ook in die zin: veel dank voor uw gulheid!

Nood, liefde en dankbaarheid – Uw brieven

Indrukwekkende preek

Na de oorlog toen pater Werenfried kwam 'bedelpreken' in de kathedraal was mijn vader zo onder de indruk van de preek dat hij zijn portefeuille helemaal leeg maakte in de schaal en zijn ring begon uit te doen, maar hij bedacht zich en deed thuis nog een storting in plaats van de ring in de schaal te leggen. Mijn moeder zou niet tevreden geweest zijn, dacht hij.

Een weldoenster uit België

Begeleiding door gebed en steun

Uw Echo der Liefde laat bij mij altijd weer een grote indruk na en ik wil u in het gebed voor de arme en vervolgd Kerk en met mijn financiële steun bege-

leiden. Dat de Heer en de heilige Moeder Gods bij u mogen zijn.

Een weldoenster uit Canada

Essentiële argumenten

Ik dank u voor het toesturen van enkele publicaties. Daarmee beschik ik nu over essentiële argumenten voor het werken met kinderen en gezinnen. Dat is van onschatbare waarde in deze onrustige tijden.

Een weldoener uit Duitsland

Onze handen en voeten

Kerk in Nood vertegenwoordigt alle mensen van goede wil die graag persoonlijk willen helpen, maar dit jammer genoeg niet kunnen. Uw organisatie geeft ons handen en voeten.

Een weldoenster uit Brazilië

Giften: op rekening IBAN: BE91 4176 0144 9176 en BIC: KREDBEBB van Kerk in Nood | Oostpriesterhulp vzw, Abdij van Park 5, 3001 Leuven - tel: 016 39 50 50 - fax: 016 39 50 60 - e-mail: info@kerkinnood.be

U kan genieten van vrijstelling van belastingen op giften gestort in de loop van het jaar en waarvan de som minstens € 40,- bedraagt, indien u stort op rekening IBAN: BE11 4176 0100 0148 en BIC: KREDBEBB van onze zusterorganisatie Hulp en Hoop vzw. Uw gift wordt dan gebruikt voor onze sociale projecten in ontwikkelingslanden. De fiscale attesten worden in de loop van het volgende jaar verstuurd.

Redactie: Jürgen Liminski
Verantwoordelijke uitgever:

Kirche in Not/Ostpriesterhilfe – Postfach 1209, D-61452 Königstein – In België: Uma Wijnants, Abdij van Park 5, B-3001 Leuven – P608135 – De licentia competentis auctoritatis ecclesiasticae – ISSN 0252-2543 - Printed in Belgium
www.acn-intl.org